

عنوان مقاله:

ارتقای سرزندگی در فضاهای باز مجتمع های مسکونی، با تاکید بر پیاده مداری

محل انتشار:

کنگره بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمیدرضا عظمتی - دانشیار دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه شهید رجایی تهران، ایران

رضا پرویزی - مربی، عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی دیلمان، گیلان، ایران

سمیه پورباقر - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه شهید رجایی تهران، ایران

حسینیه السادات مومنی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری موسسه آموزش عالی دیلمان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

تحولات صد سال اخیر کشور در زمینه نظام اقتصادی، سیاسی و کمبود زمین، ایده انبوه سازی مسکن و مجتمع های مسکونی را در شهرها رقم زد که ساختوسازهای نامناسب و شتابان را به ارمغان داشته که از محیط مطلوب مسکونیفاصله گرفته شده و سرزندگی شهری در این فضاها کم رنگ شده است. فضاهای پیاده مدار با ویژگی های خاصی که در خود دارند می توانند نقش موثری در ارتقای سرزندگی شهری از جمله فضاهای باز در مجتمع های مسکونی ایفا نمایند؛ اما این میزان تاثیر با توجه به شرایط کالبدی، عملکردی، معنایی و مکانیابی آنها می تواند متفاوت باشد. در این پژوهش که هدف آن بررسی نقش پیاده مداری و تفکیک مسیر سواره و پیاده بر سرزندگی در مجتمع های مسکونی است، سعی شده نخست به بررسی مفهوم سرزندگی، پیاده محوری و شهروندگرایی در شهرسازی و شناسایی شاخصه های آن در فضاهای شهری پرداخته شود، سپس با تاکید بر پیاده مداری رهیافت ها و راهکارهایی را برای افزایش سرزندگی و بهبود کیفیت در مجتمع های مسکونی به عنوان الگویی مناسب برای توسعه فضاهای شهری پیاده مدار در شهرهای ایران ارائه شود. این ویژگی های پیاده مدارانه تاثیر بسیار زیادی بر شکل گیری کمی و کیفی انواع تعاملات اجتماعی و ارتقای کیفیت زندگی شهروندی دارد. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که با ایجاد پیاده راه و برقراری خاطره انگیزی و هویت، نفوذپذیری و دسترسیراحت، تامین جاذبه و تنوع، آسایش و امنیت اجتماعی، تعاملات اجتماعی و احساس تعلق خاطر به مکانی که در آن زندگی می کنند؛ میتوان یک مجتمع مسکونی سرزنده را طراحی کرد.

کلمات کلیدی:

سرزندگی، پیاده مداری، فضاهای شهری، مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/755505>

